

“La fusteria continua sent la principal font de riquesa del poble”, ens explica Albert Font Ribas que, amb el seu cosí, Manel Font Gómez, és propietari de Font Vergés. L'empresa té el seu domicili a Sant Pere de Torelló.

La fusta és precisament una de les matèries primeres utilitzades pels nostres protagonistes, que es dediquen ni més ni menys que a la fabricació de botons, **“un treball artesà i complementari, per la qual cosa ens ha arribat més d'una proposta d'altres indústries perquè ens hi fusionéssim. A aquestes firmes, que confeccionen un producte seriat, els interessava el nostre enginy, innovació, moda i diversificació. Tanmateix, sempre hem desestimat aquesta opció, perquè costa deixar les arrels del poble.”** I és que són ja dues generacions de Font que han passat pel negoci familiar. No s'estan, però, d'esmentar els avantatges i els inconvenients de treballar en una vila petita: **“Per una banda, no disposem de mà d'obra altament qualificada. Per l'altra, el fet de treballar amb gent que veus cada dia condiciona les relacions que s'estableixen a la feina.”**

Molta gent es veu i es coneix en 64 anys, que són els que porta fent camí l'empresa dels Font: **“El meu pare”**, diu l'Albert, **“anomenat Pius, era torner. L'any 1936 va inaugurar el negoci juntament amb dos germans, Fernando i Manel. Al principi feien botons amb la fusta dels arbres de la comarca.”** Una feina cent per cent artesana, res a veure amb l'avui, quan **“està tot mecanitzat. La introducció de la maquinària al món del botó ha tingut repercussions molt importants, entre elles la velocitat a què es treballa.”** Curiosament, la moda també influeix els patrons a seguir en la fabricació de botons, cosa que **“ens obliga a innovar els nostres cursos.”** En aquest sentit, aquesta fàbrica catalana es revela com un museu, termòmetre de **“l'evolució del sector, de l'artesanía a la mecanització.”**

L'ús de nous materials també ha comportat més d'un canvi a la indústria: **“El 1945 van arribar els plàstics i els polièsters, avui la base dels botons. La producció i el subministrament d'aquesta matèria són molt ràpids, la qual cosa garanteix una oferta molt variada i imaginativa.”** Dins d'aquesta carrera imparabile per crear nous productes, l'Albert ens parla d'autèntics descobriments, com ara **“els botons amb incrustacions.”** I arribem al segle XXI. Diuen que la moda és cíclica, per tant no ens ha d'estranyar que **“ara fem els botons de la mateixa manera que es feien abans.”** Tot plegat sense desmerèixer el boix, **“material noble que encara fem servir.”** Assegura que **“nosaltres hem marcat una moda. Hem innovat la idea que el mercat tenia del botó de fusta.”**

Insisteix que **“fins fa uns cinc anys només es venia la moda, en altres paraules, el que arribava de fora. Ara és diferent: és la gent qui marca la moda. Això explica que abans no ens atrevís-sim a fabricar res que s'apartés excessivament de les tendències més actuals.”** Cada temporada porta noves tendències, de manera que **“el temps de venda dels articles és breu, així que fem tirades molt curtes. Per això ens interessa que el públic va-**

lori el botó com una part important de la peça.” La seva inquietud innovadora porta els Font a visitar regularment fires d'aquest i altres sectors, **“per extreure'n idees que es puguin aplicar al món del botó.”**

¿Què passa quan el públic deixa de banda aquest article, quan **“la moda és precisament el no-botó”**? Els nostres protagonistes no es queden amb els braços creuats: **“Hem estudiat altres mercats que ens permetessin aprofitar la maquinària i els coneixements de què disposem. És així que ens hem introduït al món de la marroquineria, un món que ens obliga a mantenir un contacte estret amb el dissenyador.”** En només dos anys, la seva aportació al sector de la marroquineria ja els ha valgut el reconeixement del mercat: **“Servim clients molt importants.”**

Havia de ser així, no en va els Font s'han preocupat d'acompanyar la seva entrada al ram de les tecnologies més punteres, com **“el làser, tècnica que completa la nostra maquinària, tant la del botó com la dels components que es fabriquen a l'empresa.”** Les aplicacions d'aquesta eina són infinites: **“La nostra màquina serveix tant per tallar com per gravar. El làser pot actuar sobre qualsevol tipus de material, ja sigui vidre, pell, ferro o metacrilat. També permet donar formes variades als articles i sotmetre els productes a estrictes controls de qualitat. Ha estat el làser el que ens ha permès endinsar-nos en el món dels articles de regal.”** Donades les seves múltiples utilitats, l'Albert preveu un **“futur esplendorós”** per a un enginy que fins no fa gaire ens semblava ciència-ficció: **“L'ordinador ha passat a substituir els mitjans de transport.”**

Aquesta és la vida de l'empresari: una lluita constant per superar els obstacles que van sorgint al llarg del camí. Un dels primers –i més importants– és indefectiblement, la competència, encarnada en aquest cas per **“la cremallera i el velcro.”** Lluny de desmotivar-se, però, l'Albert considera aquests esculls el millor **“espero per diferenciar i complementar casa nostra. Mai un canvi dels introduïts a l'empresa ens ha donat mal resultat, gràcies a l'agilitat que ens caracteritza.”** Com qualsevol altra firma, la bonança de calcs Font oscil·la en funció dels moviments econòmics. En aquest sentit, el nostre convidat fa una afirmació sorprenent: **“Com més crisis hi ha, millor ens va, perquè ens veiem obligats a explorar noves vies, sempre amb resultats satisfactoris. Els períodes d'alça econòmica afavoreixen eminentment les grans empreses, que absorbeixen les comandes més sucoses.”**

Com podem imaginar-nos, darrere d'un article tan petit i quotidià, com és el botó, hi ha una complexa estructura. En el cas de l'empresa que ens ocupa, també hi ha una gran família: al costat d'en Manel i l'Albert hi ha Mercè i els fills dels dos primers, Josep i Marc: **“En Manel, el més artesà de tots, s'ocupa del mostrari i de la fabricació. Jo m'inclino més per la part administrativa de l'empresa. Ens avenim d'allò més; no ens resulta difícil compaginar les idees respectives. En una societat, però, val la pena que les responsabilitats de cada membre estiguin ben delimitades.”**

“Les crisis ens obliguen a explorar noves vies, sempre amb resultats satisfactoris”

Albert Font Ribas - Sant Pere de Torelló (Osona)